

PRAKSISOVERSIGT · UDLÆNDERET

Praksisoversigt over inddragelse og nægtelse af forlængelse af familiesammenføringstilladelse

Udlændingelovens § 19, jf. § 19 a og § 26 – tabet af en allerede meddelt opholdstilladelse

Version 2 · Opdateret 7. sep. 2026 · 40 afgørelser · 2001-2024

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Denne praksisoversigt handler ikke om, hvornår familiesammenføring meddeles, men om hvornår en allerede meddelt tilladelse mistes igen – ved inddragelse eller nægtelse af forlængelse efter [udlændingelovens § 19](#), jf. [§ 19 a](#) og [§ 26](#). Afgørelsen er altid toleddet: først konstateres det, at grundlaget eller en betingelse ikke længere er til stede (typisk samlivsophør, offentlig hjælp, danskprøve eller boligkrav), og derefter foretages den obligatoriske proportionalitetsvurdering af, om tabet vil virke særligt belastende. Tyngden af praksis ligger hos Udlændingenævnet som klageinstans for Udlændingestyrelsen og SIRI, hvor billedet er entydigt: første led er nærmest objektivt og næsten aldrig omtvistet, mens hele udfaldet afgøres i andet led – og her er de to sikre veje til bevarelse dokumenteret vold efter § 19, stk. 7, og en stærk, selvstændig arbejdsmarkeds- og integrationstilknytning.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Samliv på fælles bopæl er en LØBENDE betingelse for en ægtefællesammenføringstilladelse – den skal være opfyldt helt frem til meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke blot ved meddelelsen.
- 02** Vurderingen af, om grundlaget er bortfaldet, foretages på tidspunktet for førsteinstansens afgørelse; genoptaget samliv efter afgørelsen reparerer ikke bortfaldet, men kan danne grundlag for en helt ny ansøgning.
- 03** En skilsmisse skaber i sig selv en formodning for, at samlivet har været afbrudt – påstande om fortsat kæresteforhold og fælles boligudgifter afkræfter ikke formodningen.
- 04** Efter § 19, stk. 7, bevares tilladelsen, når samlivsophøret skyldes overgreb, misbrug eller anden overlast, herunder negativ social kontrol – og dette gælder UANSET opholdets varighed.
- 05** Volden skal godtgøres af udlændingen, men kræver hverken domfældelse eller politianmeldelse; krisecentererklæringer, lægelig dokumentation, psykologudtalelser, kommunale udtalelser, politiudskrifter og SMS-beskeder er anerkendte bevismidler.
- 06** Volden skal være ÅRSAG til samlivsophøret – er det referencen, der har ophævet samlivet af andre grunde (ny partner, ønske om skilsmisse), falder beskyttelsen bort, selv om vold måtte have fundet sted.

-
- 07** Efter forarbejderne til 2025-ændringen gælder der nu en formodning for, at volden er årsag til samlivsophævelsen, når først volden er godtgjort – også selv om der er gået længere tid mellem volden og bruddet.
-
- 08** Vold begået af en anden end referencen kan ikke i sig selv bære en bevarelse efter § 19, stk. 7.
-
- 09** § 19, stk. 8, giver en tilsvarende beskyttelse, når samlivet ophører fordi den herboende reference er afgået ved døden – men beskyttelsen er ikke absolut og forudsætter en reel integrationsindsats.
-
- 10** Modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik i strid med et udtrykkeligt vilkår er et selvstændigt inddragelsesgrundlag, og fejlagtig kommunal vejledning fritager som udgangspunkt ikke – det er Udlændingestyrelsens skriftlige vejledning, der er afgørende.
-
- 11** For sent bestået danskprøve rammer hårdt: selv en overskridelse på ca. én måned er tilstrækkeligt grundlag, og graviditetsgener eller pasningsproblemer suspenderer ikke fristen.
-
- 12** I § 26-vurderingen vejer opholdets varighed, alder ved indrejse, danskundskaber, fast beskæftigelse, uddannelse og herboende mindreårige børn – men opholdstid under ca. 5-6 år kombineret med indrejse i voksen alder fører næsten altid til inddragelse.
-
- 13** Faglært uddannelse gennemført i Danmark kombineret med fast beskæftigelse i en sektor med arbejdskraftmangel kan i sig selv udgøre en selvstændig tilknytning, der gør inddragelse særligt belastende.
-
- 14** Børn opnår efter fast praksis først en selvstændig tilknytning til Danmark efter ca. 6-7 års fast ophold med skolegang eller institution.
-
- 15** Ved inddragelse skal der efter § 19, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., tages hensyn til selve grundlaget for opholdstilladelsen – et hensyn der trækker i retning af, at et svagt eller kortvarigt opholdsgrundlag beskyttes mindre.
-
- 16** For familiesammenførte til FLYGTNINGE gælder § 19 a, stk. 1, 2. pkt.: her er der ingen § 26-vurdering, og tilladelsen skal inddrages eller nægtes forlænget, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.
-
- 17** Domstolsprøvelsen tager udgangspunkt i de faktiske forhold på afgørelsestidspunktet; senere opfyldelse af den brudte betingelse kan ikke føre til et andet resultat.
-
- 18** Et søgsmål om inddragelse har ikke automatisk opsættende virkning, og efter en byretsdom til myndighedens fordel kræves der særligt tungtvejende grunde for at standse udrejsepligten under anken.
-
- 19** EU-Domstolen kræver ved inddragelse på grund af referencepersonens svig en konkret proportionalitetsvurdering efter familiesammenføringsdirektivets art. 17, selv om familiemedlemmerne var i god tro.
-

- 20** Automatisk nægtelse af forlængelse alene fordi referencepersonen har mistet sit opholdsgrundlag er i strid med kravet om individuel vurdering, og mindreårige børn skal gives reel mulighed for at blive hørt.

§ 1 Den toleddede struktur: § 19's inddragelsesgrunde og koblingen til forlængelsessagen

Enhver sag om tab af en familiesammenføringstilladelse følger den samme toleddede struktur. **Første led** er konstateringen af, at der foreligger et inddragelsesgrundlag efter [udlændingelovens § 19](#). **Andet led** er den vurdering af, om inddragelsen alligevel skal undlades, som i dag udspringer af [§ 19 a](#).

Hovedbestemmelsen ved familiesammenføring er [§ 19, stk. 1, nr. 1](#), hvorefter en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages,

"Når grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede (...). Ved afgørelse efter 1. pkt. skal der tages hensyn til grundlaget for opholdstilladelsen."

Bestemmelsen dækker både den situation, hvor grundlaget aldrig var reelt (proforma, urigtige oplysninger), og den langt hyppigere situation, hvor grundlaget efterfølgende bortfalder – typisk ved samlivsophør. Sidste punktum om, at der "skal tages hensyn til grundlaget for opholdstilladelsen", er en selvstændig anvisning, der trækker i retning af, at et svagt, kortvarigt eller nyligt etableret opholdsgrundlag nyder mindre beskyttelse end et langvarigt.

Ved siden af nr. 1 står en række specifikke betingelsesbrud, der hver især er selvstændige inddragelsesgrunde:

Bestemmelse	Inddragelsesgrund
§ 19, stk. 1, nr. 3	Tilsidesættelse af udtrykkeligt tilkendegivne og indskærpede betingelser
§ 19, stk. 1, nr. 4	Udlændingen eller referencen modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven
§ 19, stk. 1, nr. 6 og nr. 7	Boligkravet er ikke længere opfyldt
§ 19, stk. 1, nr. 15	Danskprøven er ikke bestået inden for fristen
§ 19, stk. 1, nr. 18	Medfølgende familie bor ikke på fælles bopæl med referencen
§ 19, stk. 2, nr. 1	Opholdstilladelsen er opnået ved svig (kan altid inddrages – også en tidsbegrænset)

Koblingen til forlængelsessagen sker gennem [§ 11, stk. 2](#), hvorefter en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold forlænges efter ansøgning, "medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19". Inddragelse og nægtelse af forlængelse er derfor materielt to sider af samme sag – kun tidspunktet adskiller dem. Det ses direkte i afgørelserne, hvor nævnet skifter frit mellem de to hjemmelskombinationer, jf. **W20141024425**, hvor en egyptisk statsborgers tilladelse blev nægtet forlænget efter § 11, stk. 2, jf. § 19, stk. 1, nr. 1, mens **W20151112725** angik en materielt identisk thailandsk sag, der endte som en ren inddragelse.

LÆSEADVARSEL OM NUMMERERING: § 19 er ombygget flere gange. Ældre afgørelser henviser til § 19, stk. 6 eller stk. 7 for § 26-koblingen (i dag § 19 a, stk. 2), til § 19, stk. 8 for voldsbeskyttelsen (i dag stk. 7) og til

§ 19, stk. 1, nr. 11 eller nr. 13 for danskprøven (i dag nr. 15). Realindholdet er i alt væsentligt videreført, men henvisningerne i afgørelser fra før 2019 kan ikke overføres direkte til den gældende lovtekst.

LOV	Udlændingeloven § 11, stk. 2	Udlændingeloven § 19, stk. 1, 2	
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse efter ophør af samliv og skilsmisse		03.12.2015
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af afslag på forlængelse af opholdstilladelse pga. ophør af samliv		29.11.2014

§ 2 Samlivskravet som løbende betingelse – fraflytning, skilsmisse og genoptaget samliv

Den absolut hyppigste inddragelsesgrund er bortfald af samlivet. Udlændingenævnet formulerer princippet konsekvent: samliv på fælles bopæl efter § 9, stk. 1, nr. 1 er en **løbende** betingelse, der skal være opfyldt frem til meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse – ikke blot på meddelelsetidspunktet. Det fremgår udtrykkeligt af **W20231023425**, hvor nævnet understregede, at betingelsen skal være opfyldt indtil eventuel meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Skilsmisse skaber en formodning for samlivsophør. I to parallelle ghanesiske sager, **W20221052325** og **W20230959325**, gjorde ansøgeren gældende, at parret trods skilsmissen fortsat var kærestere, boede på samme adresse, og at han bidrog med 8.000 kr. månedligt til boligudgifterne. Nævnet afviste:

"Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at en skilsmisse indikerer, at ægteskabet og samlivet har været afbrudt."

Et kæresteforhold uden det ægteskabelige samliv, som tilladelsen hvilede på, er altså ikke tilstrækkeligt – hvilket også fremgår af **W20180992025**, hvor nævnet præciserede, at et kæresteforhold uden fælles bopæl ikke opfylder betingelserne.

Vurderingstidspunktet er førsteinstansens afgørelse. Genoptaget samliv efter afgørelsen reparerer ikke bortfaldet. Praksis er striks og til tider næsten formalistisk:

- I **W20141024425** flyttede parret tilbage sammen på nøjagtig samme dato, som Udlændingestyrelsen traf sin afgørelse. Nævnet fandt, at samlivet havde været ophævet fra december 2013 til maj 2014, og at der ikke var tale om en kortvarig ophævelse, der kunne ses bort fra.
- I **W20180992025** flyttede den filippinske ansøger tilbage til den tidligere fælles bopæl samme dag som styrelsens afgørelse, hvorved separationen formelt bortfaldt. Nævnet fastholdt inddragelsen, men bemærkede, at det genoptagne samliv kunne danne grundlag for en helt **ny** ansøgning.
- I **W20171037425** genindgik parret ægteskab og flyttede sammen igen – men da samlivet havde været afbrudt i knap halvandet år, kunne det ikke føre til forlængelse.
- I **W20151141225** oplyste klageren først to år efter samlivsophævelsen, at hun var flyttet tilbage; nævnet lagde vægt på, at samlivet havde været afbrudt i knap to år.

Kortvarige samlivsophævelser kan tilgives – men kun i andet led. **W20230959225** er den centrale modsag. En filippinsk statsborger havde i to korte perioder (ca. en måned i 2019 og godt tre måneder i 2020) været fraflyttet den fælles bopæl efter uenighed om corona-restriktioner. Nævnet konstaterede, at grundlaget formelt ikke længere var til stede, men omgjorde alligevel – fordi referencens 7-7-samværsordning med to danske sørbørn ville tvinge ham til at vælge mellem hustru og børn, fordi parret havde et beskyttelsesværdigt familieliv

efter EMRK art. 8, og fordi ansøgeren efter 8 års ophold havde stabil arbejdsmarkedstilknytning og beståede sprogsprøver:

"Udlændingenævnet vurderer på baggrund af ovenstående, at der er oplyst om ganske særlige forhold, der bevirker, at det vil være uproportionalt og stridende mod Danmarks internationale forpligtelser [...] at nægte at forlænge ansøgerens opholdstilladelse."

Pointen er væsentlig: kortvarigheden reddede ikke sagen i første led – den slog igennem i proportionalitetsvurderingen.

Endelig skal inddragelse holdes adskilt fra **bortfald** efter § 17. I **W20171042525** meldte en jordansk statsborger sig udrejst i CPR og forlod landet i tre uger efter en skilsmisse; tilladelsen bortfaldt automatisk efter § 17, stk. 1, uden at § 26-vurderingen kom i spil, og der var ikke grundlag for dispensation efter § 17, stk. 3. Myndighederne havde udtrykkeligt vejledt om, at udrejse ville medføre automatisk bortfald.

LOV	Udlændingeloven § 9, stk. 1	Udlændingeloven § 17, stk. 1, 3	Udlændingeloven § 19, stk. 1
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af afslag på forlængelse af opholdstilladelse efter samlivsophør og manglende bevis for vold 17.04.2024		
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af afslag på forlængelse af opholdstilladelse efter skilsmisse trods fortsat kæresteforhold og samliv 19.07.2023		
	Udlændingenævnet · Opholdstilladelse bevaret trods kortvarig samlivsophævelse af hensyn til familiens enhed og stærk integration 19.07.2023		
	Udlændingenævnet · Afslag på forlængelse af opholdstilladelse efter skilsmisse trods påstand om fortsat samliv 14.06.2023		
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse ved samlivsophævelse uanset efterfølgende genoptagelse af samlivet 06.11.2018		
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af bortfald af opholdstilladelse som følge af opgivet bopæl efter skilsmisse og udrejse 08.02.2018		
	Udlændingenævnet · Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse grundet ophør af samliv trods efterfølgende genoptagelse af ægteskab 19.01.2018		
	Udlændingenævnet · Inddragelse af opholdstilladelse for vietnamesisk statsborger efter ophør af samliv med ægtefælle 14.01.2016		
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af afslag på forlængelse af opholdstilladelse pga. ophør af samliv 29.11.2014		

Voldsbeskyttelsen i § 19, stk. 7 – bevisbyrde, bevismidler og kravet om årsagssammenhæng

Den vigtigste undtagelse er § 19, stk. 7, hvorefter der ved afgørelsen skal tages **særligt** hensyn til, om opholdsgrundlaget er bortfaldet som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for "overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol", her i landet. Bestemmelsen slutter: "Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet" – beskyttelsen er altså ikke betinget af, at udlændingen har opholdt sig i Danmark i en bestemt periode.

Bevisbyrden ligger hos udlændingen, men beviskravet er ikke strafferetligt. Forarbejderne til ændringen af 21. juni 2025 (lovforslag nr. L 196, 2024-25) formulerer det klart:

"Det er imidlertid ikke et krav, at der foreligger en domfældelse, eller at volden m.v. er meldt til politiet. Volden vil eksempelvis også kunne godtgøres ved skadestuerapporter eller lægeerklæringer, erklæringer fra krisecentre og samtaler med socialrådgivere m.v."

Forarbejderne tilføjer, at også "kopi af SMS-beskeder eller beskeder på sociale medier m.v., der underbygger forklaringen om vold m.v." kan indgå, og at der er tale om en konkret og individuel vurdering.

Hvad der faktisk overbeviser nævnet. I **W20231023325** ophævede klageren samlivet blot to måneder efter ankomsten til Danmark. Udlændingestyrelsen inddrog og fandt, at volden hverken var dokumenteret eller sandsynliggjort. Udlændingenævnet omgjorde og lagde afgørende vægt på et samlet objektivt bevisbillede:

- en kommunal udtalelse om indskrivning på krisecenter efter servicelovens § 109 på grund af psykisk og fysisk vold udøvet af referencen,
- bekræftelse fra et andet krisecenter om to ophold,
- en psykologudtalelse om samtaleforløb vedrørende de psykiske følger af volden,
- politiets sagsudskrifter samt et anklageskrift, hvorefter referencen var tiltalt efter [straffelovens § 244, stk. 1](#) for bl.a. halsgreb med begge hænder, lussinger og at have kastet klageren ned på jorden.

Samme mønster ses i **W20181019025**, hvor en lægeerklæring om mærker forenelige med hårde fingergreb, kommunal dokumentation for krisecenterophold og en nabos indgriben tilsammen bar en omgørelse, og i **W20171022625**, hvor udtalelser fra to krisecentre, en kommunal redegørelse og en psykologerklæring dokumenterede årelang fysisk og psykisk vold mod klageren og børnene. I sidstnævnte lagde nævnet udtrykkeligt vægt på, at klagerens integrationsmuligheder havde været begrænset af ægtefællens kontrollerende adfærd.

Årsagssammenhængen er det afgørende – og det hyppigste afslagspunkt. Beskyttelsen forudsætter, at volden er ÅRSAG til samlivsophævelsen:

- **W20231023425:** Ansøgeren påberåbte sig vold og trusler, men havde selv i to skemaer oplyst, at samlivsophævelsen skyldtes, at referencen havde fundet en anden kvinde og ønskede skilsmisse. Nævnet fandt det ikke dokumenteret eller godtgjort, at der havde været voldsudøvelse, og at denne havde medført samlivsophøret. Nævnet fastslog samtidig, at en voldtægt begået af en **ukendt gerningsmand** ikke i sig selv kan bære en bevarelse – det skal være den tidligere ægtefælle eller samlever, der er ansvarlig for handlingen.
- **W20150935425:** Trods dokumentation fra krisecenter om psykisk og fysisk vold mod moderen og børnene fandt nævnet ikke, at volden var den reelle årsag til bruddet. Det blev vægtet højt, at det var ægtefællen, der valgte at flytte og søge separation, før politiet blev involveret.
- **W20151137325:** Journaler fra tre måneders krisecenterophold kunne ikke ændre udfaldet, fordi årsagen til samlivsophøret efter nævnets vurdering var ægtefællens ønske om ikke længere at leve sammen med klageren.

Retstilstanden er ændret på netop dette punkt fra 1. juli 2025. Forarbejderne til 2025-ændringen vender bevisbyrdesituationen om:

"Ved vurderingen heraf vil der fremover skulle gælde en formodning for, at det er overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, der er årsag til samlivsophævelsen, når først volden m.v. er godtgjort. Dette vil også gælde, selvom der er gået længere tid mellem volden m.v. og samlivsophævelsen. Kun

hvis konkrete holdepunkter i sagen peger i retning af, at samlivsophævelsen skyldes noget andet end vold m.v., vil udlændingemyndighederne skulle foretage en nærmere vurdering af kravet om årsagssammenhæng."

Afgørelser som **W20150935425** og **W20151137325**, hvor voldsbeskyttelsen faldt på årsagssammenhængen alene fordi det var referencen, der formelt ophævede samlivet, skal derfor læses med forbehold for denne nyere formodningsregel.

Integrationsindsatsen indgår også. Forarbejderne fastslår, at der ved anvendelsen af § 19, stk. 7, skal lægges vægt på, om udlændingen har udvist vilje og evne til integration, og opstiller en formodningsregel: har den pågældende opholdt sig mindst 2 år i Danmark frem til samlivsophævelsen og er eller har været i job, jobsøgende eller modtaget danskundervisning, formodes viljen og evnen at være til stede. Ved kortere ophold skal der "i højere grad" være udvist vilje og evne. Det skal samtidig indgå, hvis integrationen er blevet vanskeliggjort af ægtefællen – f.eks. ved begrænset bevægelsesfrihed, forbud mod at søge arbejde eller isolation fra uddannelse.

Endelig gælder efter § 19, stk. 9, at de oprindelige betingelser genopstår, hvis samlivet på fælles bopæl genoptages, medmindre ganske særlige grunde taler derimod.

LOV	Straffeloven § 244, stk. 1	Udlændingeloven § 19, stk. 7, 9
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Bevarelse af opholdstilladelse efter samlivsophør grundet dokumenteret vold i hjemmet 17.04.2024 Udlændingenævnet · Stadfæstelse af afslag på forlængelse af opholdstilladelse efter samlivsophør og manglende bevis for vold 17.04.2024 Udlændingenævnet · Filippinsk kvinde bevarer opholdstilladelse efter voldeligt ægteskab og samlivsophævelse 05.03.2019 Udlændingenævnet · Forlængelse af opholdstilladelse til tyrkisk statsborger efter samlivsophør begrundet i vold 16.12.2017 Udlændingenævnet · Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse efter samlivsophør og skilsmisse trods påstande om vold 06.01.2016 Udlændingenævnet · Afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse til kenyansk familie efter samlivsophør 05.06.2015	

Referencens død og den medfølgende families stilling efter § 19, stk.

§ 4 8

§ 19, stk. 8 indeholder en parallel til voldsbeskyttelsen: der skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget er bortfaldet som følge af samlivsophør, der skyldes, at **den i Danmark fastboende person er afgået ved døden** – og også dette gælder uanset opholdets varighed. Bestemmelsen blev indsat ved ændringsloven af 29. januar 2014 (lovforslag nr. L 106, 2013-14) med det formål, som det fremgår af change-beskrivelsen i lovhistorikken, at sikre, at en udenlandsk ægtefælle eller samlevers opholdstilladelse ikke inddrages ved den herboendes død, hvis udlændingen har gjort en indsats for at integrere sig.

Beskyttelsen er imidlertid **ikke absolut**, hvilket **W20200990025** illustrerer skarpt. En filippinsk kvinde og hendes søn havde i 2014 fået opholdstilladelse som medfølgende familie til en herboende reference, der døde i november 2018. SIRI inddrog i 2019 efter § 19, stk. 1, nr. 1, jf. § 9 m, stk. 1, og Udlændingenævnet stadfæstede. Nævnet lagde vægt på:

Forhold	Nævnets vurdering

Opholdets varighed	Ca. 5 år – ikke tilstrækkeligt
Alder ved indrejse	Moderen 55 år, sønnen 15 år
Integrationsindsats	Danskundervisning, Prøve i Dansk 1, vikararbejde (moderen); folkeskole, ungdomsuddannelse og fritidsjobs (sønnen) – utilstrækkeligt
Formative år	Efter EMD-praksis (Osman-sagen) regnes de formative år normalt fra 7-årsalderen; sønnen kom først som 15-årig
Øvrig familie i DK	Referencens tre søskende – kontakten kan vedligeholdes ved besøg

Afgørelsen viser, at § 19, stk. 8, i sig selv ikke er en garanti: det er dødsfaldet, der udløser den skærpede opmærksomhed, men resultatet afgøres fortsat af en samlet tilknytningsvurdering efter § 19 a, stk. 2, jf. § 26, stk. 1.

Bemærk, at anvendelsesområdet for både stk. 7 og stk. 8 blev **udvidet** ved ændringsloven af 21. juni 2025. Bestemmelserne omfattede tidligere kun tilladelser efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, og § 9 q, stk. 2. Fra 1. juli 2025 omfatter de også medfølgende familie til udenlandske arbejdstagere (§ 9 m, stk. 1), til udlandsdanskere (§ 9 m, stk. 2) og til udenlandske studerende (§ 9 n, stk. 1). Havde **W20200990025** været afgjort efter den nye retstilstand, ville § 19, stk. 8, have fundet direkte anvendelse på ansøgerens opholdsgrundlag som medfølgende familie.

LOV

Udlændingeloven § 9m, stk. 1, 2

Udlændingeloven § 9n, stk. 1

Udlændingeloven § 19, stk. 8

Udlændingeloven § 26, stk. 1

PRAKSIS **Udlændingenævnet** · Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse for medfølgende familiemedlemmer efter referencens dødsfald

09.12.2020

§ 5 Betingelsesbrud: offentlig hjælp, danskprøve og boligkrav

Ved siden af samlivsophør er brud på de vilkår, tilladelsen er meddelt under, den anden store sagsgruppe.

Offentlig hjælp. Efter § 19, stk. 1, nr. 4 kan tilladelsen inddrages, når den er betinget af, at hverken udlændingen eller referencen modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, og sådan hjælp modtages. Praksis er streng:

- **W20150941225:** Både klageren og ægtefællen havde modtaget ydelser, dokumenteret via bopælskommunen og eIndkomst. Nægtelse af forlængelse stadfæstet trods danskkundskaber.
- **W20181019625:** Kontanthjælp modtaget i en sammenhængende periode på over to år. Nævnet afviste klagerens forklaring om uvidenhed med, at det udtrykkeligt fremgik af opholdstilladelsen, og at hun burde have rettet henvendelse til Udlændingestyrelsen ved tvivl.
- **W20180995025:** Klageren gjorde gældende, at han var fejlvejledt af bopælskommunen om, at kontanthjælp ikke ville få konsekvenser. Nævnet fandt, at eventuel mangelfuld kommunal vejledning ikke kunne ændre resultatet, da klageren var skriftligt vejledt af Udlændingestyrelsen som den **kompetente** myndighed. PTSD, angst og depression var ikke af en sådan karakter, at de hindrede udsendelse – bl.a. fordi klageren havde kunnet arbejde og uddanne sig i Danmark.

Men udgangspunktet er ikke uden undtagelser. I **W20221056225** omgjorde nævnet et afslag til en serbisk statsborger, der havde modtaget ydelser og siden var tilkendt førtidspension. Nævnet lagde vægt på 13 års lovligt ophold, knap 5 års forudgående beskæftigelse, at førtidspensionen skyldtes helbredsforhold, som permanent forhindrede selvforsørgelse gennem ordinært arbejde, samt hensynet til herboende ægtefælle og myndig søn. Og i **W20231021325** genoptog nævnet sin egen tidligere stadfæstelse i en sag om nægtelse af forlængelse til en medfølgende familiemedlem, netop på grund af manglende kommunal vejledning om de opholdsretlige konsekvenser af sociale ydelser – hvilket viser, at vejledningssvigt ikke er helt uden vægt, når det kan tilskrives myndighederne konkret.

Danskprøven. Efter § 19, stk. 1, nr. 15 kan tilladelsen inddrages, når den er betinget af bestået danskprøve, og prøven ikke er bestået inden for fristen i § 9, stk. 34. Praksis er nærmest mekanisk i første led:

Sag	Fristoverskridelse	Anførte undskyldninger	Udfald
W20171022525	Ca. 1 måned	Graviditetsgener, mislykket online-anmodning om suspension	Inddragelse stadfæstet
W20151146125	Ca. 1,5 måned	Talassæmi, manglende institutionsplads, graviditet	Nægtelse stadfæstet
W20151148325	Over 1 år	Ægtefællens synshandicap	Inddragelse stadfæstet
W20170920925	Over 1 år	To fællesbørn født i Danmark	Nægtelse stadfæstet
W20160962425	Ikke aflagt	Rygmerter, PTSD-symptomer, koncentrationsbesvær	Inddragelse stadfæstet

Nævnets standardformulering er kompromisløs: "En udlænding har et personligt ansvar for at sætte sig ind i, hvilke betingelser der er knyttet til opholdstilladelsen" (**W20151148325**), og "Det er ens eget ansvar at forberede sig til prøven og at tilrettelægge et forløb, således at man kan nå at forberede sig, inden man skal op til prøven" (**W20151146125**). I **W20160962425** afviste nævnet, at manglende adgang til sprogskolens lokaler på fjerde sal kunne fritage: "Der er ikke et krav om at modtage danskundervisning forud for beståelse af en prøve i dansk på A1-niveau, og kundskaber i dansk kan læres på anden vis." Løbende modultests på sprogskolen erstatter ikke den formelle prøve, jf. **W20170920925** og **W20151148325**. Til gengæld hjemviste nævnet i **W20151146125** sagen til behandling som ny ansøgning, netop fordi prøven nu var bestået.

Boligkravet. Efter § 19, stk. 1, nr. 6 inddrages, når referencen ikke længere kan godtgøre at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse. De nærmere krav udmøntes i [bekendtgørelse om opfyldelse af boligkravet i familiesammenføringssager](#), hvis § 3 fastsætter, at boligkravet ved afgørelse om forlængelse eller inddragelse anses for opfyldt, når referencen godtgør at råde over boligen "indtil mindst halvandet år efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om forlængelse" (eller frem til det tidspunkt, hvor tidsbegrænset ophold tidligst kan forventes). Kommunalbestyrelsen afgiver efter [bekendtgørelsens § 8](#) en udtalelse om referencens boligforhold netop til brug for afgørelser efter § 19, stk. 1, nr. 6 og 7, jf. § 11, stk. 2. Det var manglende dokumentation for boligkravet, der udløste den nægtelse af forlængelse, som senere nåede Højesteret i **BS-49769/2021-HJR**.

LOV

[UdlændingeLovent § 9, stk. 34](#)[UdlændingeLovent § 19, stk. 1](#)[UdlændingeLovent § 26, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets afvisning af opsættende virkning i sag om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse

13.04.2022

Udlændingenævnet · Genoptagelse af sag om opholdstilladelse pga. manglende kommunal vejledning om sociale ydelser	21.03.2024
Udlændingenævnet · Omgørelse af afslag på forlængelse af opholdstilladelse for serbisk statsborger trods modtagelse af sociale ydelser	13.11.2023
Udlændingenævnet · Filippinsk statsborger nægtet forlængelse af opholdstilladelse efter modtagelse af kontanthjælp	05.03.2019
Udlændingenævnet · Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse som følge af modtagelse af offentlig hjælp og manglende tilknytning	21.11.2018
Udlændingenævnet · Inddragelse af opholdstilladelse grundet for sent bestået danskprøve efter ægtefællesammenføring	16.12.2017
Udlændingenævnet · Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse grundet manglende overholdelse af frist for danskprøve	07.03.2017
Udlændingenævnet · Inddragelse af opholdstilladelse som følge af manglende danskprøve på A1-niveau trods helbredsmæssige udfordringer	28.06.2016
Udlændingenævnet · Inddragelse af opholdstilladelse som følge af manglende danskprøve inden for den fastsatte frist	04.02.2016
Udlændingenævnet · Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse pga. for sent bestået danskprøve efter ægtefællesammenføring	27.01.2016
Udlændingenævnet · Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse som følge af modtagelse af sociale ydelser	25.06.2015

Urigtigt grundlag, proforma og svig – § 19, stk. 1, nr. 1, og § 19, stk. 2, nr. 1

§ 6

§ 19, stk. 1, nr. 1, dækker som nævnt også den situation, hvor grundlaget "var urigtigt" fra begyndelsen. Hertil kommer [§ 19, stk. 2, nr. 1](#), hvorefter en tidsbegrænset **eller tidsubegrænset** opholdstilladelse "altid" kan inddrages, når den er opnået ved svig. Denne bestemmelse er ikke undergivet nogen tidsgrænse og rammer også permanente tilladelser.

W20230965425 viser bestemmelsens rækkevidde. En pakistansk statsborger havde i 2015 fået tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af oplysninger om tre års fuldtidsbeskæftigelse. Skattestyrelsen annullerede efterfølgende en række lønindberetninger som fiktive, og Udbetaling Danmark krævede barseldagpenge tilbagebetalt. Udlændingenævnet stadfæstede inddragelsen og fastslog to principper af bredere betydning:

- **Ansaret for oplysningernes rigtighed er udlændingens egen.** Det er ikke tilstrækkeligt at henvise til, at arbejdsgiveren har foretaget indberetningerne; ved at underskrive ansøgningen på tro og love havde ansøgeren bekræftet rigtigheden af oplysninger, der viste sig fiktive.
- **En opgivet strafferetlig sigtelse afskærer ikke den administrative svigvurdering.** Nævnet fastslog, at det forhold, at politiet havde opgivet sigtelsen, ikke hindrede myndighederne i at vurdere, om der forelå svig i udlændingeretlig forstand, og at afgørelsen ikke stred mod retten til en retfærdig rettergang.

Denne sondring mellem strafferetligt og forvaltningsretligt bevis er central. Det samme gælder den beslægtede sondring i **W20230969825**, hvor nævnet hjemviste en sag, fordi SIRI havde tilregnet et seks måneder gammelt barn faderens formodede dokumentfalsk – ansvaret for urigtige oplysninger følger den, der faktisk har afgivet dem.

Proformavurderingen er som udgangspunkt et spørgsmål om den **oprindelige** meddelelse og hører derfor under [familiesammenføring](#). Men den slår igennem her, når proformaen først afsløres efterfølgende: I

W20240920425 indgik et tidligere proformaægteskab og deraf følgende urigtige oplysninger i vurderingen af en senere ansøgning. Og hvor ansøgeren er i god tro, men referencepersonen ikke er, kræver EU-Domstolen en selvstændig proportionalitetsvurdering – se nedenfor om **C-557/17**.

Endelig hører identitetsspørgsmålet til her: fastlæggelse af navn, fødselsdato og statsborgerskab er en "helt grundlæggende betingelse", jf. **W20171041825** og **W20211015825**, og oplysningspligten efter § 40, stk. 1 påhviler udlændingen. Et fællesbarn med dansk statsborgerskab og helbredsproblemer kunne i **W20211015825** ikke opveje den manglende identitetsdokumentation.

LOV

Udlændingeloven § 19, stk. 1, 2

Udlændingeloven § 40, stk. 1

PRAKSIS

EU-Domstolen · Inddragelse af opholdstilladelse ved svig og familiemedlemmers gode tro

14.03.2019

Udlændingenævnet · Inddragelse af tidsubegrænset opholdstilladelse som følge af svig med beskæftigelseskravet

31.08.2023

§ 7 § 26-vurderingen: hvad der faktisk vejer i andet led

Efter § 19 a, stk. 2 finder § 26, stk. 1 anvendelse ved inddragelse af "øvrige opholdstilladelser" – dvs. alle andre end flygtninges og flygtningefamiliesammenførtes – og efter bestemmelsens 2. pkt. tillige ved afgørelse om **forlængelse** af en tilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold. Sidstnævnte punktum blev indsat ved ændringsloven af 24. april 2024 (lovforslag nr. L 110, 2023-24), og forarbejderne understreger, at der ikke er tale om nogen materiel nyskabelse:

"Dette svarer til, hvad der allerede gælder i dag efter praksis, og der er således alene tale om at tydeliggøre dette i udlændingeloven."

§ 26, stk. 1, opregner seks hensyn: tilknytningen til det danske samfund, alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, tilknytningen til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer herunder hensynet til familiens enhed, den manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet, og risikoen for overlast dér. Praksis giver et ret præcist billede af, hvordan de vægtes.

Det tunge minus: kort ophold + voksen ved indrejse. Kombinationen er nærmest afgørende. Under ca. 5-6 års ophold kombineret med indrejse i voksen alder fører stort set altid til inddragelse:

Sag	Opholdstid	Alder ved indrejse	Integration	Udfald
W20150935425	Under 2 år	35 år	Prøve i Dansk 2, SOSU-uddannelse påbegyndt	Stadfæstet
W20151137325	Ca. 2 år 6 mdr.	–	Dansk 1, 2 og 3, optaget på SOSU	Stadfæstet
W20151112725	Knap 5 år	47 år	Egen virksomhed 50 t/uge, nyt job, nyt ægteskab	Stadfæstet
W20151141225	Ca. 7 år	40 år	Arbejde siden 2009, foreningsformand	Stadfæstet
W20171037425	Ca. 9 år	42 år	Ingen arbejdsmarkeds- eller uddannelsestilknytning	Stadfæstet

W20180995025	Ca. 8 år	26 år	Prøve i Dansk 2, HF-enkeltfag, uddannet massør	Stadfæstet
--------------	----------	-------	--	------------

Bemærk **W20171037425** og **W20180995025**: selv 8-9 års ophold er ikke i sig selv nok, når integrationen er svag eller afbrudt.

Det tunge plus: faglært uddannelse plus fast beskæftigelse. **W20240920725** er den vigtigste modsag og næsten en skabelon. En thailandsk statsborger, der havde fået inddraget en tilladelse én gang tidligere (2015) og var udrejst, fik ny tilladelse i 2018 og blev skilt i 2021. Nævnet omgjorde inddragelsen og lagde vægt på: ca. 8 års samlet lovligt ophold (godt 6 siden seneste indrejse), gennemført social- og sundhedshjælperuddannelse (2021) OG social- og sundhedsassistentuddannelse (2024), ca. 160 timers månedlig beskæftigelse som elev i to kommuner, sideløbende vikararbejde, Prøve i Dansk 3 og dansk på niveau D samt flere VUC-fag, og ny herboende ægtefælle. Nævnets konklusion:

"Udlændingenævnet har herefter på baggrund af en konkret og individuel vurdering af sagens samlede omstændigheder fundet, at du på nuværende tidspunkt har opnået en sådan selvstændig tilknytning til Danmark, at en inddragelse af din opholdstilladelse må antages at virke særligt belastende for dig, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1."

Nævnet fremhævede særligt, at beskæftigelsen lå i en sektor med arbejdskraftmangel. Det samme mønster genfindes i **W20161039125**, hvor gennemført SOSU-uddannelse og tilbud om fastansættelse i en kommune bar en opholdstilladelse igennem.

Herboende børn. Børns selvstændige tilknytning kræver efter fast praksis ca. **6-7 års** fast ophold med skolegang eller institution, jf. **W20150935425**, **W20170920925** og **W20181020425**. Er tærsklen krydset, vejer det tungt: i **W20171008425** omgjorde nævnet en inddragelse, fordi barnet havde opholdt sig over 7 år i Danmark, var stærkt tilknyttet det danske skolesystem og havde et selvstændigt og varigt opholdsgrundlag sammen med den anden forælder. Og i **W20230959225** var det referencens 7-7-samværsordning med to danske sørbørn, der afgjorde sagen.

Det, der IKKE virker. Praksis afviser konsekvent en række argumenter: en ny ægtefælle eller nyt arbejde kan ikke opretholde en tilladelse baseret på det tidligere ægteskab (**W20151112725**); den tidligere ægtefælles sygdom er uden vægt, når samlivet er ophørt (**W20221052325**); manglende netværk og generelle økonomiske og sociale forhold i hjemlandet kan ikke i sig selv bære en bevarelse (**W20231023425**); og EMRK art. 8 giver ikke en familie ret til frit at vælge, i hvilket land familielivet skal udøves (**W20151148325**, **W20170920925**, **W20181019625**).

LOV	Udlændingeloven § 19a, stk. 2	Udlændingeloven § 26, stk. 1	
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Thailandsk statsborger bevarer opholdstilladelse trods skilsmisse grundet stærk tilknytning til det danske arbejdsmarked		17.04.2024
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af afslag på forlængelse af opholdstilladelse efter samlivsophør og manglende bevis for vold		17.04.2024
	Udlændingenævnet · Opholdstilladelse bevaret trods kortvarig samlivsophævelse af hensyn til familiens enhed og stærk integration		19.07.2023
	Udlændingenævnet · Afslag på forlængelse af opholdstilladelse efter skilsmisse trods påstand om fortsat samliv		14.06.2023
	Udlændingenævnet · Filippinsk statsborger nægtet forlængelse af opholdstilladelse efter modtagelse af kontanthjælp		05.03.2019

Udlændingenævnet · Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse som følge af modtagelse af offentlig hjælp og manglende tilknytning	21.11.2018
Udlændingenævnet · Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse grundet ophør af samliv trods efterfølgende genoptagelse af ægteskab	19.01.2018
Udlændingenævnet · Omgørelse af inddragelse af opholdstilladelse efter beløbsordningen af familiemæssige hensyn	11.11.2017
Udlændingenævnet · Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse grundet manglende overholdelse af frist for danskprøve	07.03.2017
Udlændingenævnet · Inddragelse af opholdstilladelse som følge af manglende danskprøve inden for den fastsatte frist	04.02.2016
Udlændingenævnet · Inddragelse af opholdstilladelse for vietnamesisk statsborger efter ophør af samliv med ægtefælle	14.01.2016
Udlændingenævnet · Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse efter samlivsophør og skilsmisse trods påstande om vold	06.01.2016
Udlændingenævnet · Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse efter ophør af samliv og skilsmisse	03.12.2015
Udlændingenævnet · Afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse til kenyansk familie efter samlivsophør	05.06.2015

§ 19 a og midlertidighedsparadigmet for familiesammenførte til flygtninge

§ 8

§ 19 a blev indsat ved ændringsloven af 28. februar 2019 (lovforslag nr. L 140, 2018-19) med ikrafttræden 1. marts 2019 – det såkaldte paradigmeskifte. Bestemmelsen etablerer en **skarp todeling** af andet led i inddragelsesvurderingen.

Efter § 19 a, stk. 1 skal en tilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1-2, inddrages eller nægtes forlænget, når en betingelse i § 19, stk. 1-5, er opfyldt, "medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser". Og – det afgørende for denne oversigt – samme regel gælder efter bestemmelsens 2. pkt. for en tilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som er meddelt **som følge af familiemæssig tilknytning til en flygtning**.

Forarbejderne er utvetydige om, hvad ændringen indebar:

"Med den foreslåede bestemmelse lægges der op til at indsætte en særlig regel om 2. led i inddragelsesvurderingen for så vidt angår udlændinge meddelt opholdstilladelse efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, samt familiesammenførte til flygtninge. Denne gruppe skal således ikke længere vurderes efter § 26."

Og videre:

"Formålet med den foreslåede bestemmelse er således at udvide muligheden for, at en opholdstilladelse kan inddrages, når betingelserne i § 19 er opfyldt."

Konsekvensen er retligt betydelig. For den ægtefællesammenførte til en dansk statsborger eller en person med varigt ophold foretages en fuld § 26-afvejning af tilknytning, alder, helbred, familieforhold og hjemlandstilknytning. For den ægtefællesammenførte til en **flygtning** er der derimod ingen § 26-afvejning – kun en prøvelse af, om inddragelsen ville være konventionsstridig. Forarbejderne understreger samtidig, at ændringen ikke rørte ved den toleddede struktur som sådan eller ved, hvornår grundlaget anses for bortfaldet, og at bestemmelsen kun skulle anvendes i sager indledt efter lovens ikrafttræden.

Voldsbeskyttelsen gælder dog **på tværs af skellet**. Ved ændringsloven af 24. april 2024 blev § 19 a, stk. 1, 2. pkt., justeret, så det udtrykkeligt fremgår, at § 19, stk. 7 og 8, finder anvendelse også for familiesammenførte til flygtninge – både ved inddragelse og ved forlængelse. Forarbejderne beskriver dette som en tydeliggørelse. Parallelt hermed flyttede § 19 a, stk. 2, 3. pkt., reglen om, at § 19, stk. 7 og 8, anvendes ved forlængelse af tilladelser meddelt med mulighed for varigt ophold, fra § 11, stk. 2, til § 19 a – en "teknisk" samling af reglerne uden materielle ændringer.

Midlertidighedsparadigmet har afledte virkninger, som **W20230969425** illustrerer. En syrisk mors opholdstilladelse var i 2017 meddelt med mulighed for varigt ophold, men blev ved forlængelsen i 2019 ændret til **midlertidigt** ophold som følge af den generelle lovændring. Da hendes efterladte søn søgte børnesammenføring, gav Udlændingestyrelsen afslag, fordi hun ikke længere opfyldte kravet i § 9, stk. 1, nr. 2 om en tilladelse med mulighed for varigt ophold. Udlændingenævnet omgjorde og fandt det kritisabelt at give afslag alene på dette grundlag, da forarbejderne til 2019-ændringen ikke klart havde beskrevet konsekvenserne for børnesammenføring, og da der ikke var udtrykkelig lovhjemmel til at begrænse retten i netop den situation.

Endelig indeholder § 19 a, stk. 3 den strengeste variant: ved inddragelse efter § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, og stk. 4, 2. pkt. (udelukkelsesgrunde og SIS-indberetning) skal tilladelsen inddrages, medmindre det **med sikkerhed** vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

LOV

Udlændingeloven § 9, stk. 1

Udlændingeloven § 19a, stk. 1-3

Udlændingeloven § 26, stk. 2

PRAKSIS

Udlændingenævnet · Omgørelse af afslag på børnesammenføring for syrisk barn uden omsorgspersoner i hjemlandet

13.09.2023

§ 9 EU-retten som fortolkningsbidrag og TEUF art. 20 som bindende skranke

Danmark er på grund af retsforbeholdet ikke bundet af familiesammenføringsdirektivet (direktiv 2003/86/EF), men EU-Domstolens praksis om direktivet er et vægtigt fortolkningsbidrag – særligt fordi direktivets art. 16 og 17 strukturelt svarer til den danske toleddede model.

Inddragelse ved svig – C-557/17. I **C-557/17** havde en kinesisk families opholdsgrundlag i Nederlandene rod i faderens fiktive ansættelse, mens moren og sønnen havde fået afledte tilladelser i god tro. Domstolen fastslog, at inddragelse er mulig uanset familiemedlemmernes uvidenhed, men at der for familiesammenføringstilladelser kræves en konkret proportionalitetsvurdering efter direktivets art. 17 – modsat status som fastboende udlænding, der fortages automatisk ved svig. Sondringen mellem den, der begik svigen, og den, der blot nød godt af den, er direkte overførbart til dansk praksis under § 19, stk. 2, nr. 1.

Individuel vurdering og høring af børn – C-63/23. Endnu tættere på emnet ligger **C-63/23** fra 12. september 2024. Spanske myndigheder havde automatisk afslået at forny opholdstilladelser til en familiesammenført ægtefælle og børn, alene fordi referencepersonen havde mistet sin opholdstilladelse. Domstolen fastslog, at et sådant automatisk afslag strider mod art. 17, fordi myndighederne er forpligtet til en individuel vurdering. Tilstedeværelsen af mindreårige børn, eller det forhold at familiemedlemmerne er uden skyld i tabet af opholdsretten, udgør ikke i sig selv en "særligt vanskelig situation" efter art. 15, stk. 3, men indgår i den samlede vurdering. Samtidig kræver **chartrets artikel 24**, at børn gives reel mulighed for at blive hørt. Dommen er et markant korrektiv til enhver automatik i afledte inddragelsessager.

Selvstændig opholdstilladelse og integrationskrav – C-484/17. I **C-484/17** fastslog Domstolen, at direktivets art. 15 ikke forbyder, at en medlemsstat betinger meddelelse af selvstændig opholdstilladelse efter fem års lovligt ophold af en bestået integrationsprøve – men at reglerne skal være proportionale, og at den nationale ret skal efterprøve, om kravet går ud over, hvad der er nødvendigt for at fremme integrationen. Betragtningen har betydning for den danske praksis om danskprøvekravet som løbende betingelse.

TEUF art. 20 er derimod bindende. Den unionsborgerafledte opholdsret gælder uanset retsforbeholdet. I **C-451/19** fastslog Domstolen, at [artikel 20 TEUF](#) er til hinder for en praksis, der automatisk afslår ophold til et familiemedlem til en "statisk" unionsborger alene med henvisning til utilstrækkelige økonomiske midler, uden at undersøge, om der består et afhængighedsforhold, som ville tvinge unionsborgeren – eller et mindreårigt barn – til at forlade Unionens område som helhed. Samtidig præciserede Domstolen, at en national samlivspligt ikke i sig selv skaber et afhængighedsforhold mellem voksne. **C-133/15** supplerer med kriterierne for afhængighedsvurderingen ved mindreårige: barnets alder, fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af følelsesmæssig tilknytning til hver forælder og risikoen for barnets ligevægt ved adskillelse fra den daglige omsorgsgiver – og den anden forælders tilstedeværelse er et relevant, men ikke tilstrækkeligt, modargument. En dansk myndighed, der inddrager en tilladelse fra en tredjeforælder til et dansk barn, skal derfor foretage denne prøvelse selvstændigt. Se nærmere [unionsborgerskab-afledt-opholdsret](#).

EMRK art. 8. Konventionen sætter den ydre ramme. **Boultif mod Schweiz** (10611/09) angik netop nægtelse af **fornydelse** af en opholdstilladelse hos en person med omfattende familietilknytning og opstillede de kriterier, der siden er blevet standard i afvejningen. **Nunez mod Norge** (55597/09) illustrerer, at hensynet til mindreårige børn, som klageren er primær omsorgsperson for, kan gøre et udsendelsesindgreb uproportionalt – og præcis den dom påberåbte Udlændingenævnet sig i **W20220964525**, hvor en somalisk far fik opholdstilladelse efter [§ 9 c, stk. 1](#) af hensyn til samværet med sin danske datter, fordi et afslag reelt ville afskære alt familieliv. Se videre [emrk-artikel-8-privatliv-familieliv](#).

LOV	Udlændingeloven § 9c, stk. 1	Udlændingeloven § 19, stk. 2	
PRAKSIS	EU-Domstolen · Familiesammenføring: Krav om individuel vurdering og høring af børn ved afslag på opholdstilladelse		12.09.2024
	EU-Domstolen · Unionsborgerskab og afledt opholdsret: Afslag på familiesammenføring baseret på økonomiske krav og betydningen af afhængighedsforhold		05.05.2022
	EU-Domstolen · Inddragelse af opholdstilladelse ved svig og familiemedlemmers gode tro		14.03.2019
	EU-Domstolen · Krav om integrationsprøve for selvstændig opholdstilladelse efter familiesammenføring		07.11.2018
	EU-Domstolen · Fortolkning af artikel 20 TEUF: Tredjeforælders afledte opholdsret og vurdering af barnets tarv, når den anden EU-borgerforælder er til stede.		09.05.2017
	Menneskerettighedsdomstolen · EMD: Krænkelser af EMRK artikel 8 ved udvisning af mor med mindreårige børn i Norge		28.06.2011
	Menneskerettighedsdomstolen · Boultif mod Schweiz: EMD-dom om opholdstilladelse og retten til familieliv		02.08.2001
	Udlændingenævnet · Retten til familieliv sikrer somalisk far opholdstilladelse til samvær med dansk datter		18.06.2022

§ 10 Processuelle rammer: sagsoplysning, klage og opsættende virkning

Sagsoplysning og partshøring. Inddragelsessager bygger ofte på oplysninger, som udlændingen ikke selv har fremlagt – CPR-registreringer, eIndkomst, kommunale udtalelser efter [§ 19, stk. 10](#) og politiets samlivskontrol.

Folketingets Ombudsmand har i sagen [Afslag på forlængelse af opholdstilladelse. Partshøring. Sagsoplysning](#) kritiseret myndighederne på begge punkter. Direktoratet for Udlændinge havde nægtet forlængelse på grundlag af en samlivskontrolrapport uden at partshøre, og direktoratet måtte selv beklage dette. Ombudsmanden gik videre og kritiserede tillige den utilstrækkelige sagsoplysning:

"Ud over at Direktoratet for Udlændinge ikke foretog partshøring vedrørende oplysningerne i politirapporten af 2. december 1992, finder jeg det kritisabelt at Direktoratet for Udlændinge traf afgørelse på baggrund af oplysninger indhentet mere end et halvt år forinden afgørelsen blev truffet. Direktoratet burde for at opfylde sin forpligtelse i henhold til officialprincippet efter min mening have indhentet nye oplysninger."

Officialprincippet gælder også i klageinstansen. I **W20210927125** hjemviste Udlændingenævnet en sag, fordi Udlændingestyrelsen havde truffet afgørelse på grundlag af lægelige dokumenter, hvis tekst var faldet ud ved indscanningen:

"Officialmaksimen i en ansøgningssag afskærer forvaltningsmyndigheden fra passivt at holde sig til de oplysninger, som parten forelægger myndigheden, og derpå afgøre sagen efter en bevisbyrderegel, hvis partens oplysninger er utilstrækkelige."

Begrundelsespligten er tilsvarende skærpet: i **W20241023225** hjemviste nævnet en sag om tidsbegrænsning af en opholdstilladelse, fordi styrelsens afgørelse ikke opfyldte kravene i [forvaltningslovens § 22](#) og [§ 24](#).

Klageadgang. Afgørelser om inddragelse kan påklages til Udlændingenævnet efter [§ 46 a, stk. 1](#). Klagen er gebyrfri og skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen, jf. [§ 46 a, stk. 3](#) – ellers kan den afvises. Dette fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til 2025-ændringen.

Opsættende virkning. Domstolsprøvelse efter [grundlovens § 63](#) har ikke automatisk opsættende virkning, men domstolene kan tillægge et søgsmål opsættende virkning uden udtrykkelig lovhjemmel. Højesteret formulerede i **BS-49769/2021-HJR** den gældende afvejningsnorm:

"Domstolene kan uden udtrykkelig lovhjemmel tillægge et søgsmål vedrørende prøvelse af en administrativ afgørelse opsættende virkning. Afgørelsen heraf beror på en afvejning af det offentlige interesse i, at gennemførelsen af afgørelsen ikke udsættes, over for omfanget og arten af den skade, som den pågældende derved kan blive påført. Det må desuden tillægges betydning, om der efter en foreløbig vurdering foreligger et rimeligt grundlag for den nedlagte påstand."

Sagen angik en thailandsk statsborger, hvis forlængelse var nægtet på grund af manglende dokumentation for boligkravet. Højesteret ændrede landsrettens kendelse og nægtede opsættende virkning, med tre bærende betragtninger: byretten havde frifundet Udlændingenævnet, hvilket svækkede procesprognosen; domstolsprøvelsen er bundet til de faktiske omstændigheder på afgørelsestidspunktet, hvorfor senere opfyldelse af boligkravet var uden betydning; og myndighedernes manglende iværksættelse af tvangsmæssig udsendelse skabte ikke nogen berettiget forventning om, at udrejsepligten kunne ignoreres.

Spejlbilledet ses samme dag i **BS-1108/2022-HJR**, hvor Højesteret **tillagde** en ankesag opsættende virkning – netop fordi byretten dér havde underkendt den administrative afgørelse, og fordi den private interesse i at bevare familiens sammenhæng vejede tungere end det offentlige interesse i straks-håndhævelse. Procesprognosen er altså den afgørende variabel.

Ombudsmanden har desuden i udtalelsen [2016-12](#) kritiseret, at lovgivningen ikke indeholdt et tilstrækkelig klart grundlag for udlændingemyndighedernes skærpelse af praksis for opsættende virkning under klagesagsbehandlingen.

LOV

[Forvaltningsloven § 24](#)[Grundloven § 63, stk. 1](#)[Udlændingeloven § 19, stk. 10](#)[Udlændingeloven § 46a, stk. 1, 3](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets afvisning af opsættende virkning i sag om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse

13.04.2022

Højesteret · Højesterets kendelse om opsættende virkning i udlændingesag efter byrettens underkendelse af administrativt afslag

13.04.2022

2025-reformen: udvidet voldsbeskyttelse mod et nyt

§ 11 selvforsørgelseskrav

Ved ændringsloven af 21. juni 2025 (lovforslag nr. L 196, 2024-25), med ikrafttræden 1. juli 2025, blev § 19 og § 19 a ombygget på en måde, der både **udvider** og **indsnævrer** beskyttelsen af voldsramte. Enhver, der arbejder med området, må kende begge sider.

Udvidelserne:

- Anvendelsesområdet for [§ 19, stk. 7](#) og [stk. 8](#) omfatter nu også medfølgende familie efter [§ 9 m, stk. 1 og 2](#) og [§ 9 n, stk. 1](#) – dvs. medfølgende familie til udenlandske arbejdstagere, udlandsdanskere og studerende.
- "Negativ social kontrol" er nu udtrykkeligt nævnt i lovteksten. Forarbejderne præciserer, at dette "alene er en præcisering af lovteksten, hvorfor forslaget ikke har betydning for bestemmelsens anvendelsesområde" – negativ social kontrol var altså omfattet også før. Om indholdet af begrebet giver [Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om psykisk vold](#) et detaljeret katalog: at tage kontrol over en persons dagligdag, indskrænke bevægelsesfriheden, nægte adgang til arbejde, uddannelse og sundhedsvæsen, fastholde en person i et ægteskab med henvisning til ærbarhed eller familiens status, tage kontrol over økonomien, true personens børn m.v.
- Der er indført en formodning for årsagssammenhæng mellem vold og samlivsophævelse, når volden først er godtgjort (se ovenfor).
- Nye undtagelser i [§ 19, stk. 1, nr. 11](#) og [nr. 18](#) beskytter den, der har bevaret sin tilladelse på grund af vold, mod afledt inddragelse – bl.a. således at referencens tilladelse ikke kan inddrages, fordi den voldsramte efter samlivsophøret modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.
- Nyt [§ 19, stk. 9](#): genoptages samlivet på fælles bopæl, gælder de oprindelige betingelser igen, medmindre ganske særlige grunde taler derimod.

Indsnævringen – det nye 5-årige selvforsørgelseskrav. Med § 19, stk. 7, 3. pkt., blev der indført en helt ny regel. Forarbejderne forklarer baggrunden og indholdet:

"Der stilles ikke krav om selvforsørgelse over for udlændinge, der i dag bevarer opholdstilladelsen under henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 7. [...] Forslaget indebærer, at en opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller som er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., pga. vold m.v., vil skulle inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik

(f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse."

Forarbejderne præciserer, at hjælp af mindre beløbsmæssig størrelse f.eks. kan være økonomisk hjælp fra kommunen ved sygebehandling eller flytning, at ydelser efter anden lovgivning – SU, boligsikring, børne- og ungedydelse – er uden betydning for opholdsretten, og at kravet gælder "indtil udlændingen (...) måtte opnå tidsubegrænset opholdstilladelse". En tilsvarende regel er indsat i § 19, stk. 8, 3. pkt., for den, der har bevaret tilladelsen efter referencens død.

Vurderingen af, om tilladelsen på trods heraf kan undlades inddraget, foretages efter det nye § 19 a, stk. 4: her anvendes § 26, stk. 1 – medmindre udlændingen er familiesammenført til en flygtning, i hvilket fald tilladelsen skal inddrages, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Reformen skal derfor læses som en byttehandel: bredere personkreds og lettere bevisbyrde ved indgangen, men et nyt, tidsforskudt selvforsørgelseskrav på bagsiden. En voldsramt, der bevarer sin tilladelse i 2026, står altså fra 2031 over for en betingelse, der ikke gjaldt for de klagere, der fik medhold i **W20231023325**, **W20181019025** og **W20171022625**. Udlændingeloven havde pr. seneste konsolidering ingen vedtagne, men endnu ikke-konsoliderede ændringer til § 19.

LOV	Udlændingeloven § 9m, stk. 1, 2	Udlændingeloven § 9n, stk. 1
	Udlændingeloven § 19, stk. 7-9	Udlændingeloven § 19a, stk. 4
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Bevarelse af opholdstilladelse efter samlivsoophør grundet dokumenteret vold i hjemmet 17.04.2024 Udlændingenævnet · Filippinsk kvinde bevarer opholdstilladelse efter voldeligt ægteskab og samlivsoophør 05.03.2019 Udlændingenævnet · Forlængelse af opholdstilladelse til tyrkisk statsborger efter samlivsoophør begrundet i vold 16.12.2017	

§ 12 Sammenfatning: hvad afgør sagerne i praksis

Efter en gennemgang af Udlændingenævnets afgørelser, domstolspraksis og forarbejderne tegner der sig et forholdsvis klart billede.

Første led er nærmest formelt. Diskussionen om, hvorvidt grundlaget er bortfaldet, tabes stort set altid af udlændingen. CPR-registreringer, skilsmissebevillinger, eIndkomst-data og kommunale udtalelser er de facto afgørende bevismidler, og vurderingstidspunktet – førstestansens afgørelse – er ubønhørligt. Genoptaget samliv samme dag som afgørelsen hjælper ikke (**W20141024425**, **W20180992025**), og senere opfyldelse af den brudte betingelse kan heller ikke rejses under domstolsprøvelsen (**BS-49769/2021-HJR**).

Andet led afgør alt. Her er der reelt to veje til bevarelse:

- Dokumenteret vold som årsag til bruddet (§ 19, stk. 7).** Denne vej virker uanset opholdets varighed – **W20231023325** angik et samliv, der ophørte to måneder efter indrejsen. Nøglen er et samlet, objektivt bevisbillede fra flere uafhængige kilder (krisecenter, kommune, læge, psykolog, politi) plus fravær af konkrete holdepunkter for, at bruddet skyldtes noget andet.
- Selvstændig tilknytning gennem uddannelse og fast beskæftigelse (§ 26, stk. 1).** **W20240920725** viser tærsklen: to gennemførte faglærte uddannelser, fuldtidsbeskæftigelse i en mangelsektor, Prøve i Dansk 3

og ca. 8 års samlet ophold. Sammenlign med **W20151112725**, hvor egen virksomhed med 50 ugentlige timer og nyt arbejde efter knap 5 års ophold ikke var nok – forskellen er dansk uddannelse, sprogniveau og opholdstid.

Tre variabler går igen som negative. Ophold under ca. 5-6 år; indrejse i moden alder; og bevaret stærk tilknytning til hjemlandet (født, opvokset, sprog, familie). Er alle tre til stede, er udfaldet nærmest givet, uanset hvor sympatiske de øvrige forhold er – jf. **W20150935425**, **W20151137325** og **W20181019625**.

Tre argumenter afvises konsekvent. At EMRK art. 8 skulle give ret til at vælge land for familielivet; at en tidligere ægtefælles sygdom skulle veje efter samlivsoophøret; og at manglende netværk eller generelle sociale forhold i hjemlandet i sig selv skulle bære en bevarelse.

Strukturen er delt efter referencens status. Er referencen dansk statsborger eller har varigt ophold, foretages en fuld § 26-afvejning. Er referencen flygtning, gælder [§ 19 a, stk. 1, 2. pkt.](#), og der prøves alene mod Danmarks internationale forpligtelser – dog med voldsbeskyttelsen i § 19, stk. 7 og 8, i behold.

EU-retten sætter grænser for automatik. **C-63/23** forbyder automatisk nægtelse af forlængelse alene som følge af referencepersonens tab af opholdsret og kræver reel høring af børn; **C-557/17** kræver individuel proportionalitetsvurdering ved svig begået af andre; og **C-451/19** kræver selvstændig prøvelse af afhængighedsforholdet, når et dansk barn kan blive tvunget ud af Unionen.

Endelig gælder: denne oversigt dækker tabet af tilladelsen på **udlændingeretligt** grundlag. Tab som følge af kriminalitet og udvisning hører under [udvisning-ved-straf](#) og [udvisning-og-integration-paragraf-26](#), mens inddragelse og bortfald af asylstatus behandles under [flygtningenaevn-asyl](#).

LOV	Udlændingeloven § 19, stk. 7	Udlændingeloven § 19a, stk. 1	Udlændingeloven § 26, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afvisning af opsættende virkning i sag om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse 13.04.2022		
	EU-Domstolen · Familiesammenføring: Krav om individuel vurdering og høring af børn ved afslag på opholdstilladelse 12.09.2024		
	EU-Domstolen · Unionsborgerskab og afledt opholdsret: Afslag på familiesammenføring baseret på økonomiske krav og betydningen af afhængighedsforhold 05.05.2022		
	EU-Domstolen · Inddragelse af opholdstilladelse ved svig og familiemedlemmers gode tro 14.03.2019		
	Udlændingenævnet · Bevarelse af opholdstilladelse efter samlivsophør grundet dokumenteret vold i hjemmet 17.04.2024		
	Udlændingenævnet · Thailandsk statsborger bevarer opholdstilladelse trods skilsmisse grundet stærk tilknytning til det danske arbejdsmarked 17.04.2024		
	Udlændingenævnet · Filippinsk statsborger nægtet forlængelse af opholdstilladelse efter modtagelse af kontanthjælp 05.03.2019		
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse ved samlivsophævelse uanset efterfølgende genoptagelse af samlivet 06.11.2018		
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse efter samlivsophør og skilsmisse trods påstande om vold 06.01.2016		
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse efter ophør af samliv og skilsmisse 03.12.2015		
	Udlændingenævnet · Afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse til kenyansk familie efter samlivsophør 05.06.2015		
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af afslag på forlængelse af opholdstilladelse pga. ophør af samliv 29.11.2014		

REFERENCE Lovgrundlag

4 paragraffer

Udlændingeloven § 11	stk. 2	Udlændingeloven § 19	stk. 1, 2, 7-8
Udlændingeloven § 19a	stk. 1-2	Udlændingeloven § 26	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

40 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

13.04.2022	Højesterets kendelse om opsættende virkning i udlændingesag efter byrettens underkendelse af administrativt afslag	bs-1108-2022-hjr
13.04.2022	Højesterets afvisning af opsættende virkning i sag om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse	bs-49769-2021-hjr

EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL

5

12.09.2024	Familiesammenføring: Krav om individuel vurdering og høring af børn ved afslag på opholdstilladelse	C-63/23
05.05.2022	Unionsborgerskab og afledt opholdsret: Afslag på familiesammenføring baseret på økonomiske krav og betydningen af afhængighedsforhold	C-451/19
14.03.2019	Inddragelse af opholdstilladelse ved svig og familiemedlemmers gode tro	C-557/17
07.11.2018	Krav om integrationsprøve for selvstændig opholdstilladelse efter familiesammenføring	C-484/17
09.05.2017	Fortolkning af artikel 20 TEUF: Tredjelandsforælders afledte opholdsret og vurdering af barnets tarv, når den anden EU-borgerforælder er til stede.	C-133/15

MENNESKERETTIGHEDSDOMSTOLEN · SPECIALRET

2

28.06.2011	EMD: Krænkelser af EMRK artikel 8 ved udvisning af mor med mindreårige børn i Norge	55597/09
02.08.2001	Boultif mod Schweiz: EMD-dom om opholdstilladelse og retten til familieliv	10611/09

UDLÆNDINGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

31

17.04.2024	Bevarelse af opholdstilladelse efter samlivsophør grundet dokumenteret vold i hjemmet	
17.04.2024	Stadfæstelse af afslag på forlængelse af opholdstilladelse efter samlivsophør og manglende bevis for vold	
17.04.2024	Thailandsk statsborger bevarer opholdstilladelse trods skilsmisse grundet stærk tilknytning til det danske arbejdsmarked	
21.03.2024	Genoptagelse af sag om opholdstilladelse pga. manglende kommunal vejledning om sociale ydelser	

13.11.2023	Omgørelse af afslag på forlængelse af opholdstilladelse for serbisk statsborger trods modtagelse af sociale ydelser
13.09.2023	Omgørelse af afslag på børnesammenføring for syrisk barn uden omsorgspersoner i hjemlandet
31.08.2023	Inddragelse af tidsubegrænset opholdstilladelse som følge af svig med beskæftigelseskravet
19.07.2023	Opholdstilladelse bevaret trods kortvarig samlivsophævelse af hensyn til familiens enhed og stærk integration
19.07.2023	Stadfæstelse af afslag på forlængelse af opholdstilladelse efter skilsmisse trods fortsat kæresteforhold og samliv
14.06.2023	Afslag på forlængelse af opholdstilladelse efter skilsmisse trods påstand om fortsat samliv
18.06.2022	Retten til familieliv sikrer somalisk far opholdstilladelse til samvær med dansk datter
09.12.2020	Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse for medfølgende familiemedlemmer efter referencens dødsfald
05.03.2019	Filippinsk kvinde bevarer opholdstilladelse efter voldeligt ægteskab og samlivsophævelse
05.03.2019	Filippinsk statsborger nægtet forlængelse af opholdstilladelse efter modtagelse af kontanthjælp
21.11.2018	Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse som følge af modtagelse af offentlig hjælp og manglende tilknytning
06.11.2018	Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse ved samlivsophævelse uanset efterfølgende genoptagelse af samlivet
08.02.2018	Stadfæstelse af bortfald af opholdstilladelse som følge af opgivet bopæl efter skilsmisse og udrejse
19.01.2018	Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse grundet ophør af samliv trods efterfølgende genoptagelse af ægteskab
16.12.2017	Inddragelse af opholdstilladelse grundet for sent bestået danskprøve efter ægtefællesammenføring
16.12.2017	Forlængelse af opholdstilladelse til tyrkisk statsborger efter samlivsophør begrundet i vold
11.11.2017	Omgørelse af inddragelse af opholdstilladelse efter beløbsordningen af familiemæssige hensyn
07.03.2017	Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse grundet manglende overholdelse af frist for danskprøve
28.06.2016	Inddragelse af opholdstilladelse som følge af manglende danskprøve på A1-niveau trods helbredsmæssige udfordringer

04.02.2016	Inddragelse af opholdstilladelse som følge af manglende danskprøve inden for den fastsatte frist
27.01.2016	Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse pga. for sent bestået danskprøve efter ægtefællesammenføring
14.01.2016	Inddragelse af opholdstilladelse for vietnamesisk statsborger efter ophør af samliv med ægtefælle
06.01.2016	Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse efter samlivsophør og skilsmisse trods påstande om vold
03.12.2015	Stadfæstelse af inddragelse af opholdstilladelse efter ophør af samliv og skilsmisse
25.06.2015	Nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse som følge af modtagelse af sociale ydelser
05.06.2015	Afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse til kenyansk familie efter samlivsophør
29.11.2014	Stadfæstelse af afslag på forlængelse af opholdstilladelse pga. ophør af samliv